

In het maandblad der samenwerkende maatschappij Spaarzaamheid (S.E.O.), dat verscheen van 1902 tot 1974, troffen we in het nummer van 1 maart 1903 een treurmarch aan, dat hekelend spotte met hen die S.E.O. (opgericht in 1892) wilden zien verdwijnen. Dat dit 78 jaar later gebeurde weet iedereen. Toch willen we hieronder de treurmarch, een gedicht van JULIO (waarschijnlijk Jules L'ABBE), als een spijtig afscheid sluiten van de Oostendse coöperatieve geschiedenis afdrukken.

O. VILAIN.

T R E U R M A R S C H
op de Samenwerkende Maatschappij "SPAARZAAMHEID."

Ze hebben de "Coo" nu begraven;
in 't gurige winterseizoen,
ze voerden de goedige brave
ten kerkhove, pover van groen.
De kleinburgerij, met blijde stem,
zong : Domine, Domine, Requiem !

Vier bakker, de hoofden gebogen,
die gingen voorop in den stoet,
dan vollegde, diep ingetogen,
het gansche kleinhandlaarsgebroed. (1)
De kleinburgerij, met blijde stem,
zong : Domine, Domine, Requiem !

De statige wagen der dooden,
schoof zuchtende alsover de baan,
en al de ter uitvaart genooden,
die baden in treurig getraan,
De kleinburgerij, met blijde stem,
zong : Domine, Domine, Requiem !

De leden der burgerenbonden,
die droegen den rouw over 't lijk,
de deken der Gilde deed konde :
" 't is uit nu, Goddank, met haar rijk !"
En blijder en blijder klonk zijn stem
van : Domine, Domine, Requiem !

Nu zal onz' Commerc' weer floreeren,
tot meerdere eer onze la,
dank zij het vernieuws exploiteeren
der "dutsekens", zonder genâ!
Des klinke harder en harder onz' stem,
van Domine, Domine, Requiem !"

En bij de wijdgapende groeve,
met treurig gebarenspeel,
de coöperatievers, de droeven,
die huilden hun eeuwige vaarwal
En kreunden met steeds akliger stem,
van : Domine, Domine, Requiem !

JULIO.

(1) Gebroed staat hier natuurlijk voor het rijm, Ik heb te veel achting voor de kruideniers en andere kleinhandelaars om zoo oneerbiedig van hen te spreken. Overigens dit woord gebroed, met voorbedachten rade gebruikt zou stellig mijn hospes en mijne hospita, ook handelaars, nopen hun commensaaln met den hem verplichten eerbied, gracieuselijk aan de deur te zetten. Dus mea culpa, omdat ik, om wille van het rijm, hier heb moeten gewagen van gebroed !